

Závěr

Jak bylo zmíněno již v textu diplomové práce, za bankovní platební karty lze považovat ty platební karty, které jsou vydávány jen a pouze bankami (pokud je vydávají na území České republiky), mají přesně stanovené náležitosti a jejich fyzikální charakteristiky jsou v souladu s mezinárodními technickými normami (normy ISO). Závěrem lze shrnout, že oblast platebních karet nebyla až do vydání zákona o platebním styku výslovně upravena žádným obecně závazným předpisem. Bankovní platební karty byly částečně upraveny dokumentem, který ovšem nebyl obecně závaznou normou. I po vydání zákona o platebním styku se však nedá říci, že by oblast platebních karet byla upravena uceleně. V zákoně o platebním styku najdeme vlastně jen tři paragrafy, přičemž dva z nich jsou definiční povahy a třetí upravuje ochranu klienta, v případě, že byla jeho platební karta užita (podvodně) na dálku. Pokud opomeneme možnou analogii použití části druhé zákona o platebním styku, pak ani průběh transakcí není upraven obecně závazným právním předpisem, ale Manuály karetních asociací.

Vztahy mezi klienty a bankou mají soukromoprávní charakter, jsou na ně tedy aplikována ustanovení zákona občanského (včetně ustanovení týkajících se spotřebitelských smluv) a obchodního. Vzhledem k tomu, že spotřebitelské smlouvy jsou většinou adhezní (formulářové), předem připravené vydavatelem, a klient nemá moc prostoru pro vyjednávání (resp. žádný prostor), je nutné zakotvení zesílené ochrany držitelů/spotřebitelů. Tuto nutnost reflektují ustanovení zmíněného § 18 zákona o platebním styku, a dále Vzorové obchodní podmínky ČNB. Pokud jde o oblast ochrany klientů, nelze opomenout roli finančního arbitra, jako institutu chránícího především klienty, jako slabší stranu smluvního vztahu. Jeho činnost je upravena samostatným zákonem o finančním arbitrovi.

Nedomnívám se ovšem, že by byl současný stav problematický. Pro klienty by možná byla příznivější detailnější úprava v zákoně, nicméně i přesto lze konstatovat, že jejich ochrana, jako ochrana spotřebitele je zajištěna relativně dostatečně a po transponování Směrnice o platebních službách na vnitřním trhu do našeho právního řádu, se předpokládá další zvýšení.